

سوزین مادی من

3-08-1612:44:46 È

شاعر

محمد علی پسندیده (شجاع)

انتشارات حق شناس
HAGHSHENASS
PUBLICATION

۱۳۹۵

پیشگفتار.....	۹
---------------	---

فصل اول "اشعار فارسی"

میهنم ایران من.....	۱۲
مهر و هم ساگر دی.....	۱۴
مهر و هم ساگر دی.....	۱۶
مهر و هم ساگر دی.....	۱۸
بوستان عشق.....	۲۰
آزادگان دور از وطن.....	۲۲
تراژدی سرزمین کربلا.....	۲۴
هشتمین قدم عشق.....	۲۶
امداد خوار اهدای اردکی.....	۲۸
سیر و سیاحت.....	۳۰
عجایب خلقت هستی.....	۳۲
دوازدهمین شمع روشن هدایت.....	۳۴
گذر جوانی.....	۳۶
قدسیان بی پناه.....	۳۸
دلدادگی به غیر خدا.....	۴۰
شهر رمضان.....	۴۲
عید فطر.....	۴۴
عید قربان.....	۴۶
عید غدیر خم.....	۴۸
همزیستی گل و خار.....	۵۰

- ۵۲ مهرِ مادر
- ۵۴ تکیه گاهی سبز با نامِ "پدر"
- ۵۶ برنج با رنج
- ۵۸ ابوعلی سینا
- ۶۰ سیمای معصومِ بتیم
- ۶۲ "طلوع خورشید فجر"
- ۶۴ احمیا سنه وقت
- ۶۶ شهرِ بلدای ایران
- ۶۸ "بسیج" شهرِ دانا
- ۷۰ ایمن و آتش نسان
- ۷۲ غل همیشه بهارِ علم و ادبِ ما
- ۷۴ دستگیری هم نفع
- ۷۶ "ناجا" آوازه اش به هر جا
- ۷۸ "شهیدان" طلایه دارانِ مدرسه‌ی عشق
- ۸۰ اکرام
- ۸۲ رد پای پَر بهای بهار
- ۸۴ پیش بهار "عیدانه"
- ۸۶ درد دلِ پدر با پسر
- ۸۸ لطفِ حق
- ۹۰ دانشمندانِ فردا
- ۹۲ "پرستاران" پروانه ای گردِ شمع
- ۹۴ هشت سال دفاعِ مقدس و ماندگار
- ۹۶ پاکروبانِ پاکروح
- ۹۸ پروازِ پروانه های خرمِ امنِ الهی
- ۱۰۰ داد از فاصله ها

فصل دوم "ترانه و سرود"

۱۰۴	روایای کودکی
۱۰۷	دوست نیک
۱۰۹	سفرنامه ی غمر
۱۱۲	"نزاجا" پاینده باد پا بر جا

فصل سوم "اشعار گیلکی"

۱۱۶	ی خاں و دیله گیلان
۱۲۱	سان تحویل
۱۲۳	سرزمین دری "ت"
۱۲۶	از تو حرکت، از خدا برکت
۱۲۸	دیل و دوماغه سابق مردم
۱۳۰	رنج برنج
۱۳۲	آسیر و غیر بول
۱۳۴	عشق به مایه بود
۱۳۶	هوای کعبه
۱۳۹	بازا بستنه مدرسه
۱۴۱	هم خانه ی پرنده بون
۱۴۳	کارگر دریا دیل
۱۴۵	زندگی بی آرایش و آسان
۱۴۷	سال سینزده

به نام هستی بخشِ عالم

آغاز سخن:

من اهل رشت و ارگدان، بنیتِ خاکِ ایرانم

شعبه نام، پسندیده بُود شهرت و عنوانم

ابوالقاسم فردوسی حکیم و شاعر ایرانی معروف در سده پنجم هجری قمری است. شاید به واقع کمتر کسی باشد که در این سرزمین کهن چشم به عرصه

گیتی گشاده آن را سرلوحه ایرانی بودنش قرار بدهد و به آن مباحثات نکند آنجا که می گوید: "تمام ایران سرای من است."

"سرزمین مادری من" مجموعه‌ای گردآوری شده از اشعار است که به دو زبان فارسی و گیلکی سروده شده و در حد توان سعی گشتار بر عین ساده و روان بودن یک ویژگی در تمامی آنها مورد توجه قرار گیرد، "شعر، زبان است مشترک برای همدلی تمام اقوام از هر نژاد و با هر آیین، خواه از دیار سبز زادگاهم یا هر نقطه از این سرزمین اهورایی" در این اشعار تمامی تلاشم در راستای تحقق این باور بود.

امید اینکه، بتواند طبع خاطر خوانندگان گرامی را فراهم سازد.